

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 dyrektywy 2001/29/WE ⁽¹⁾ reguluje kwestię, czy prawo do rozpowszechniania przysługujące podmiotowi praw autorskich może znaleźć zastosowanie do reprodukcji dzieła chronionego prawem autorskim, które zostało zbyte i dostarczone na obszarze Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez podmiot praw autorskich lub za jego zgodą, jeżeli reprodukcja ta została następnie zmieniona w zakresie formy i w takiej formie została ponownie wprowadzona do obrotu?
- 2) a) W przypadku udzielenia pozytywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze: Czy okoliczność, że dokonano zmiany w rozumieniu pytania pierwszego ma znaczenie dla udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy wyczerpanie w rozumieniu art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/29 zostało udaremnione czy też przełamane?
- b) W przypadku udzielenia pozytywnej odpowiedzi na pytanie 2a: Jakie kryteria powinny zostać zastosowane, aby przyjąć wystąpienie zmiany formy reprodukcji, która prowadzi do udaremnienia lub też do przełamania wyczerpania w rozumieniu art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/29?
- c) Czy kryteria te pozostawiają miejsce dla kryterium rozwiniętego w prawie niderlandzkim, zgodnie z którym wyczerpanie jest już wykluczone z tego względu, że dokonający ponownej sprzedaży nadał reprodukcjom inną formę i rozpowszechniał je publicznie w tej formie (wyrok Hoge Raad z dnia 19 stycznia 1979 r., Poortvliet, NJ 1979/412)?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture (Włochy) w dniu 25 lipca 2013 r. — Emmeci Srl przeciwko Cotral SpA

(Sprawa C-427/13)

(2013/C 325/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca/powodowa/wnosząca odwołanie: Emmeci Srl.

Strona pozwana, Druga strona postępowania: Cotral SpA.

Cuestión prejudicial/Cuestiones prejudiciales

- 1) Czy art. 56 dyrektywy 2004/17/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala, aby ustawodawca krajowy postanowił, iż podmioty zamawiające mogą, na etapie składania ostatnich postąpień podczas aukcji elektronicznej, uniemożliwić uczestnikom zobaczenie ich pozycji w klasyfikacji oraz ofert pozostałych przedsiębiorców, odraczając powiadomienie o nich do czasu zakończenia aukcji?
- 2) Czy art. 56 dyrektywy 2004/17/WE i zasady przejrzystości oraz równego traktowania sprzeciwiają się przepisom krajowym lub praktyce administracyjnej takim jak te, których dotyczy [Or.9] niniejsze postępowanie, przewidującym pięciominutowy black-out na końcowym etapie aukcji elektronicznej, podczas którego uczestnicy nie mogą poznać swojej pozycji w klasyfikacji?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynująca procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 134, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 31 lipca 2013 r. — Brigitta Voss, Klaus-Jürgen Voss przeciwko Vietnam Airlines Co. Ltd

(Sprawa C-431/13)

(2013/C 325/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Brigitta Voss, Klaus-Jürgen Voss

Strona pozwana: Vietnam Airlines Co. Ltd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pasażerowi przysługuje odszkodowanie w pełnej wysokości na podstawie art. 7 rozporządzenia nr 261/2004 ⁽¹⁾, ze względu na duże opóźnienie również wówczas, gdy uprzednio osoba trzecia niebędąca pasażerem dokonała na rzecz pasażera płatności tytułem odszkodowawczym, czy też tego rodzaju płatność należy zaliczyć na poczet odszkodowania?

2) W przypadku, gdy należy dokonać zaliczenia płatności: czy obowiązuje to wyłącznie w zakresie roszczeń odszkodowawczych w rozumieniu krajowego, niemieckiego porządku prawnego, czy też również w zakresie roszczeń o obniżenie ceny?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 2 sierpnia 2013 r. — Unitrading Ltd, druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-437/13)

(2013/C 325/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Unitrading Ltd

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawa ustanowione w art. 47 karty (¹) [praw podstawowych Unii Europejskiej] oznaczają, że gdy organy celne w ramach wykazania pochodzenia wprowadzonych towarów zamierzają oprzeć się na wynikach analizy podmiotu trzeciego, których ten podmiot trzeci nie ujawnił ani organom celnym, ani wnioskodawcy, przez co utrudniono bądź uniezwolniono obronie weryfikację albo obalenie prawdziwości wyciągniętych wniosków, a sądowi utrudniono wykonanie jego zadania oceny wyników analizy, owe wyniki analizy nie mogą zostać wzięte pod uwagę przez sąd? Czy dla odpowiedzi na to pytanie ma znaczenie okoliczność, że ten podmiot trzeci zatrzymał odpowiednie informacje wobec organów celnych i podmiotu zobowiązanego do zapłaty na bliżej niewyjaśnionej podstawie, iż chodzi o „law enforcement sensitive information” [szczególnie chronione informacje w zakresie egzekwowania prawa]?
- 2) Czy prawa ustanowione w art. 47 karty oznaczają, że organy celne, gdy nie mogą ujawnić przeprowadzonej analizy, na której opierają przyjęcie danego pochodzenia towarów — a wyniki analizy są podawane w uzasadnionej wątpliwości — powinny — o ile można tego od nich w uzasadniony sposób oczekiwać — współdziałać przy wniosku podmiotu zobowiązanego do zapłaty w przedmiocie przeprowadzenia na jego własny koszt analizy lub pobrania próbek w podanym przez niego kraju wywozu?

3) Czy dla odpowiedzi na pytania pierwsze i drugie ma znaczenie, że po zawiadomieniu o należnych cłach jeszcze przez pewien ograniczony czas były dostępne części próbek, które mogłyby zostać udostępnione podmiotowi zobowiązanemu do zapłaty do analizy przez inne laboratorium, nawet jeśli wynik takiej analizy nie zmieniłby okoliczności, iż wyniki uzyskane przez laboratorium zaangażowane przez organy celne nie mogą zostać zweryfikowane, a zatem wówczas nawet sąd nie miałby możliwości — jeżeli to inne laboratorium stwierdzi pochodzenie podawane przez podmiot zobowiązany do zapłaty — porównać wyników obu laboratoriów ze względu na ich wiarygodność? W wypadku odpowiedzi twierdzącej: czy organy celne powinny zawiadomić podmiot zobowiązany do zapłaty, że dostępne są jeszcze części próbek towarów oraz że może on zażądać tych próbek do takiej analizy?

(¹) Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 2 sierpnia 2013 r. — SC BCR Leasing IFN SA przeciwko Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

(Sprawa C-438/13)

(2013/C 325/22)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC BCR Leasing IFN SA

Strony pozwane: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Pytanie prejudycjalne

Czy może zostać uznany za odpłatną dostawę w rozumieniu art. 16 dyrektywy 2006/[112]/WE (¹) lub ewentualnie, za dostawę towarów dokonywaną odpłatnie w rozumieniu art. 18 dyrektywy 2006/[112]/WE, przypadek towarów będących przedmiotem umowy leasingu finansowego, które po rozwiązaniu umowy z winy korzystającego nie zostały odzyskane